

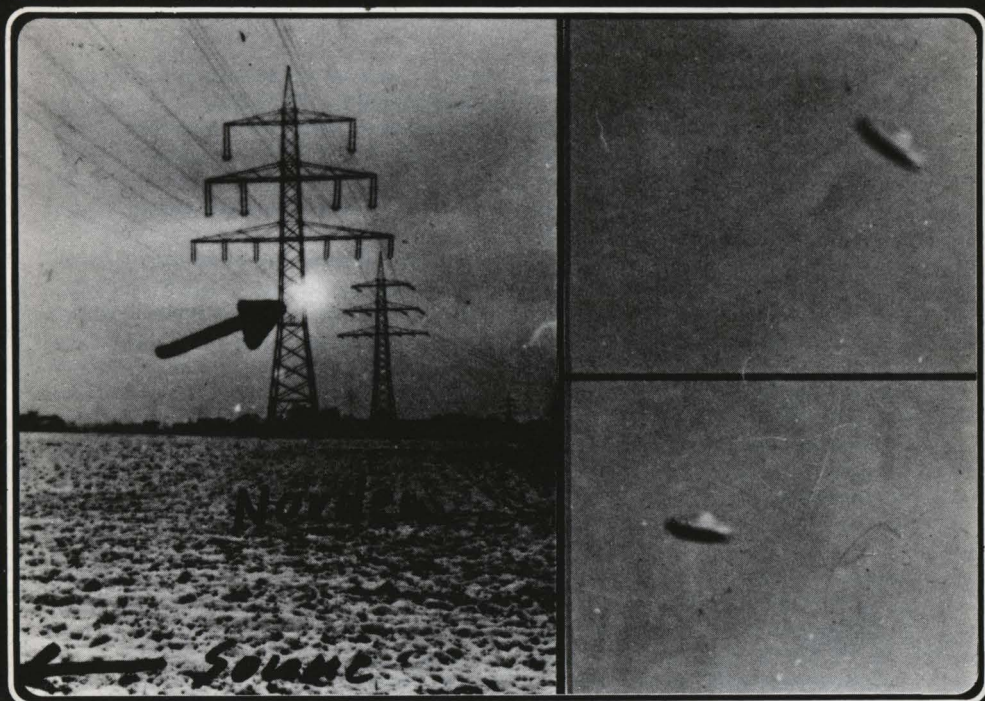

GIGOFF

INFORMATION

med projekt URD.

NR 5 1976 - ÅRGÅNG 7

Poliser fotograferade UFO

Miljondollarbelöning utlovas

Ny världsbild växer fram

Ufologin är ett ämne som ligger på gränsen till att vara accepterat av det vetenskapliga etablissemangen. Det kan i detta hänseende jämföras med andra gränsvetenskaper som t ex parapsykologi och psykiobiofysik. Liksom dessa områden har ufologin byggts upp av "amatörer", enskilda personer vilka i sin dagliga gärning haft helt andra sysselsättningar. Vissa professionella vetenskapsmän har stött arbetet på ett oerhört värdefullt sätt, men utan alla engagerade idealister hade tystnaden fortfarande legat djup.

Många känner sig säkert väldigt ensamma med sina idéer. Omgivningen upplevs som helt oförstående och avvisande och man kan inte riktigt förstå varför. Det känns så självklart och naturligt för en själv. Tänker man efter lite finner man att denna företeelse är ingenting nytt, och man är verkligen inte ensam i sina tvivel på den sanktionerade världsbilden. Många duktiga människor har under historiens lopp fått lida för sina idéer och sin tro på något annorlunda. De har ständigt blivit utsatta för "maktens" förakt och pöbelns glåpord. Jag behöver bara nämna namnen Giordano Bruno och Galileo Galilei för att alla ska förstå vad jag menar. Detta sker också idag även om vårt samhälle med dess upplösta normsystem och större tolerans ger utrymme för ett något friare meningsutbyte.

Vårt moderna samhälle har dessutom givit oss något som vi saknade bara för ett

Forts sid 23

ORDFÖRANDE: Sven-Olof Fredrikson
RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT: Björn Högman

INFORMATION - Göteborg: Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.
PRENUMERATION - DISTRIBUTION: Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

INFORMATION - URD - Stockholm: Sten Lindgren
Box 454
101 26 Stockholm 1
ANNONSER: Björn Högman
Bergsjövägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

Mötesdagar under andra halvåret 1976: 16.11 30.11 14.12

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år.
Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr.
Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJODES utan särskilt medgivande.

UFO-saken behöver enig forskning!

Benny Karlsson i Norrköping har sänt oss detta brev. Vi kommer i nästa nummer att svara på hans inlägg i UFO-debatten.

"Jag har under en hel del år varit intresserad av UFO-problemet. Detta intresse var särskilt stort för ett par tre år sedan, då jag läste en hel del facklitteratur och dessutom prenumererade på tidskrifterna UFO-Information och GICOFF-Information. (Intresset är fortfarande på en hög nivå men studier och andra intressen har gjort att jag ej kunnat engagera mig så mycket som jag önskat.) Jag ansåg då, och anser även idag, att dessa två tidskrifter är ganska jämstarka, kvalitativt sett. Resultatet blev att jag inte kunde sätta någon före den andra utan jag prenumererade på båda två.

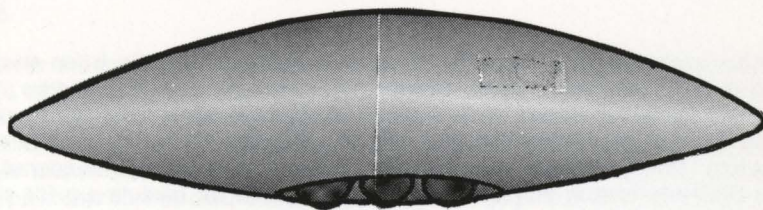
Anledningen till att jag tar upp detta är att jag är övertygad om att många befunnit sig i samma situation. Detta leder fram till det problem man, som UFO-intresserad, ställs inför i Sverige idag. När man s.a.s. kommit över det första "intressestadiet" och börjar undersöka vad det finns för organisation/er/ som sysslar med forskning i UFO-frågan, finner man följande splittring: Den ideella UFO-forskningen bedrivs av två grupperingar. Dels gruppen kring GICOFF och projektet URD, dels gruppen kring Riksorganisationen UFO-Sverige. Dessvärre visar det sig att dessa organisationer inte samarbetar, vilket skulle vara det mest naturliga, utan här råder i det närmaste konkurrens. Det måste betyda att en massa onödigt dubbelarbete utförs i denna forskning, vilket jag inte under några som helst förutsättningar kan se någon fördel i.

Befinner man sig i den situationen att man som mer eller mindre "nybörjare" själv vill dra sitt strå till stacken genom att hjälpa till med UFO-arbetet, kan man inte undgå att bli konfunderad och få svårigheter att besluta sig för vilken organisation man ska välja. Jag skulle tro att det är många som mer eller mindre blivit "bortskrämda" av detta faktum. **Jag vill därför påstå att denna konkurrenssituation direkt skadar UFO-forskningens utveckling i Sverige!**

Jag menar, här gäller det ju att ge allmänheten, politiker, vetenskapsmän och massmedia information om vad som händer och försöka få dem att förstå att här har vi ett problem som kräver en forskningsinsats. Det förefaller mig helt uppenbart att Era organisationer har detta som gemensamt mål. Ni sysslar båda med undersökningar, forskning, information m.m., men ändå samarbetar Ni inte. Jag kan inte tycka annat än att denna situation ter sig närmast löjlig. Läser man Era tidskrifter upptäcker man att "konkurrent-organisationens" existens och verksamhet över huvud taget inte omnämns i nämnvärd grad. Det verkar som om Ni allra helst ville glömma "de andras" existens. Ni måste väl ändå inse att en gemensam verksamhet i mycket högre grad skulle kunna utveckla UFO-forskningen än vad dagens situation någonsin kan göra. Här borde det ju ligga i alla UFO-intresserades intresse att kunna visa allmänhet, politiker, vetenskapsmän,

Forts sid 23

USA-sergeant togs upp i UFO!

Teckning av UFO:t baserat på Moodys beskrivning
av ett diskusformat objekt med tre glober på undersidan.

Nyligen berättade vi om skogsarbetaren Travis Waltons egendomliga UFO-upplevelse. Det har nu framkommit, att en sergeant i USA:s flygvapen några månader tidigare togs upp i ett UFO. Hans berättelse uppvisar på en mängd punkter påfallande likheter med vad Walton kunde minnas under hypnos.

Översättning Leif Nilsson

Sergeant Charles Moody, en dekorerad Vietnam-veteran, som förklarats mentalt stabil av psykiatrer i USA:s flygvapen, blev så skakad av händelsen att han höll den hemlig i flera månader. När sergeanten till slut trädde fram och berättade sin upplevelse så togs det upp på band. Senare analyserades Moodys uttalanden av en utomordentligt effektiv "Psychological Stress Evaluator" (PSE), en lögn-detektor så tillförlitlig att domstolar i åtta delstater accepterar dess slutsatser som bevis.

Efter att ha analyserat Moodys berättelse säger PSE-forskaren Charles McQuiston: "Det finns inga tecken på stress eller bedrägeri. Mannen talar uppenbarligen sanning, det finns inga tvivel om det."

Charles Moody togs ombord på ett UFO nära Alamogordo, New Mexico, endast 400 km från den plats, där skogsarbetare Travis Walton togs ombord på ett UFO förra året. (Jämför GICOFF-Information nr 4, 1976)

Moody, 32 år, gav detaljer ur sin upplevelse i en intervju från den flygbas där han nu är stationerad. "Jag tänkte länge och väl på om jag skulle berätta detta", sade han. Jag förstod att jag skulle kunna bli förlöjligad precis som jag själv tidigare hade skrattat åt dem som diskuterat UFO:s. Moody tänker tillbaka, fortsätter sedan med låg röst:

"Det hände 13 augusti 1975, när jag var stationerad vid Holloman, en flygbas nära Alamogordo. Jag hörde att en meteor skulle visa sig på himlen den natten, så jag åkte ut till en isolerad plats i öknen för att se den. Jag steg ur bilen och satte mig på vänstra stötfångaren. Natten var kristallklar. Jag väntade ca fyrtio minuter, men ingen meteor visade sig. Slutligen när jag upptäckte att klockan närmade sig 01.20, beslutade jag mig för att tänka på hemfärden. Då helt plötsligt kom denna sak ned från skyn ca nittio meter från mig. Den kom ned som en blix! När den kom ca 8-15 meter över ökensanden, stannade den och började vagga. Sedan slutade den att vagga och började glida mot mig. Jag var helt panikslagen! Min hjärna malde: identifiera, identifiera! Jag kan identifiera alla amerikanska flygfarkoster och de flesta utländska också. Jag är "Assistant flight chief" för flyg-underhåll och har ca 1500 timmars flygerfarenhet. "Men detta liknade inget jag sett förut". Föremålet var diskusformat och glänste metallgrått. Det var 12-15 meter i diameter och 6-8 meter högt med tre glober på undersidan. Jag har haft stridsutbildning, men jag var lamslagen av skräck. Jag tänkte hela tiden: Gud! Vad är detta för något?

Jag sprang upp från stötfångaren och hoppade in i bilen, medan jag höll ögonen på farkosten. Jag fumlade med startnyckeln, mitt hjärta bankade. När jag vred på nyckeln hände ingenting. Motorn var totalt död och ändå var batteriet endast en månad gammalt. Jag fortsatte vrida nyckeln och bad för mig själv: starta, starta! Jag stirrade på farkosten som närmade sig och tänkte: "Herre Gud, detta är naturligt. Detta är något okänt!

Farkosten kom 15 meter från bilen innan den stannade. Plötsligt inneslöt min bil i ett underligt ljus och jag kände mig domnad. Sedan försvann den känslan... och jag fann mig själv sittande i bilen och såg då farkosten försvinna. Den sköt rakt

Sergeant
Charles Moody

upp och steg mycket fortare än ett jetplan. Jag vred åter på tändningsnyckeln och bilen startade direkt. Jag trampade gasen i botten och stack därifrån.

Moody körde direkt hem och berättade för sin fru om UFO:t. Det var inte förrän han kom att titta på klockan som han insåg att något mer inträffat än det han kunde komma ihåg. Någonstans hade han förlorat 1 timme och 20 minuter.

Moody beslöt att inte rapportera händelsen. Han trodde att han skulle bli förlöjligad, men hela nästa dag undrade han över tidsluckan från natten innan. Gradvis började underliga minnen av varelser att dyka upp i hans huvud, som blixtkuber som tänds, och hela minnet av vad som hänt den natten kom tillbaka.

"Jag kom ihåg, att medan bilen inneslöt i det underliga ljuset, kom två varelser mot mig från farkosten. De gick inte, de gled," sade Moody. De lade händerna på bildörren som de ville öppna den. Jag var skräckslagen, men jag var redo att försöka slå mig fri. Jag sköt upp dörren, lade bakom alla mina 107 kg och stötte tillbaka en av varelserna. Jag rusade ut ur bilen och slog knytnäven rakt i ansiktet på den andre. Ansiktet kändes mjukt. Jag såg honom falla, sedan blev allt mörkt.

När Moody vaknade, låg han på ett hårt

Charles Moodys vittnesteckning

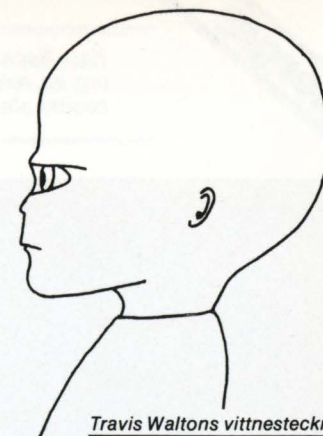
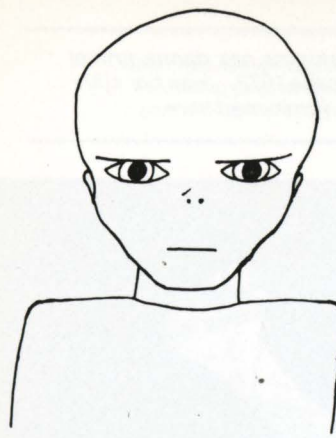
skivliknande bord. En varelse studerade honom. Han försökte resa sig, men kunde inte. Varelsens huvud var ungefär 1/3 större än en människas, påminde han sig. Figuren hade inga ögonbryn, i själva verket inget hår alls. Hans ögon var stora, runda och hans blick var mycket genomträngande. Ögonen var mörka, under ett överhängande hårlöst ögonbryn. Öron, näsa och mun var mindre än våra, läpparna väldigt tunna. Han var ca 1,5 meter lång och verkade väldigt bräcklig. Han bar en åtsmitande dräkt som täckte allt utom huvud och händer. Ansiktet var gråvitt.

Sedan talade varelsen, men rörde inte på läpparna. På perfekt engelska med amerikansk accent sade han något liknande: "Mår ni bra?" Jag svarade ja, och han fortsatte: "Om ni kunde röra er bättre, skulle ni börja slåss då?" Jag försäkrade, att jag inte skulle det och han rörde vid mig med en metallstav ca 160 mm lång och 12 mm tjock. Jag återfick genast kontrollen över mina muskler och samtidigt försvann min rädsla. Varelsen, som tydligen var ledaren, hjälpte mig ned från bordet. Jag var i ett cirkulärt, hygieniskt rent rum, nästan som ett operationsrum. Golvet var hårt och metalliskt och rummet hade tre välvda dörröppningar. Det fanns en sjukligt söt odör i luften, som

bränt socker eller sirap.

Ljuset var indirekt, det var som om själva väggarna glödde. Moody blev intensivt nyfiken på UFO:ts framdrivningssystem och frågade ledaren om han kunde få se det. Förvånande nog gick varelsen med på detta. De gick in i ett annat rum, som underligt nog verkade vara lika stort som hela farkosten hade verkat från utsidan. Det var som om insidan var större än utsidan. I det andra rummet fanns tre varelser varav två flöt några millimeter över golvet. Den tredje talade med ledaren och rösten var utpräglad feminin. Hennes språk lät som en blandning av tyska och kinesiska. Det fanns två stycken "kaptenstolar" i rummet, placerade framför en platt panel med en spak på.

Ledaren sade till mig att stå på en 0,3 kvm stor sektion av golvet. När jag gjorde så började den att sänka sig ned till ett rum inunder. Ur golvet i detta rum höjde sig överdelarna till de tre globerna som jag hade sett under farkosten. Globerna var transparenta och innehöll vad som såg ut att vara stora diamanter eller kristaller. På varje sida av varje kristall fanns stavar som sluttade mot kristallerna. Jag bad ledaren att han skulle förklara hur detta drivsystem fungerade. Han svarade: "Försök inte förstå det," men tillade: "Med endast lite eget tanke-

Travis Waltons vittnesteckning

arbete kan detta upptäckas av ditt folk." Ledaren avslöjade också att detta UFO bara var en liten observationsfarkost från ett mycket större och snabbare UFO 8000-9000 kilometer upp i rymden.

Sedan lät han mig veta, att inom tre år kommer hans folk att göra sig kända för människan. Det kan till och med hända denna sommar, sade Moody. Men planen omfattar endast begränsad kontakt till att börja med, i syfte att studera oss ytterligare. De fruktar för sina liv. De sade mig, att deras farkost kan förstöras av kärnvapen och att de är mycket försiktiga vad det gäller stridsflygplan. Om de ställs mot väggen under en attack och det inte finns någon annan utväg för dem kommer de att slå tillbaka.

Jag fick veta, att de är många av hans folk och att de bildar någon sorts klan eller kultur. Människan kanske en dag kommer att accepteras i denna kultur av rymdfolk men han påpekade: "Det gäller inte huruvida ni accepterar oss utan om vi accepterar er".

Sergeanten kommer ihåg att när han skulle lämna farkosten så lade varelsen sina smala armar runt hans axlar och sade: "Jag skall inte skada dig, jag kommer aldrig att skada dig." Jag blev tillsagd att söka en läkare, sade Moody. Ledaren sade också att jag inte skulle

minnas något för ett tag, sedan blev allt svart. Mitt nästa minne är att jag sitter i min bil och ser UFO:t försvinna.

Följande dag märkte Moody en brännande känsla vid ryggraden. Han bad sin fru Karon att kolla, hon fann ett underligt sår där. Karon sade: "Det var ett underligt stickmärke. Det var inte runt utan fyrkantigt. Jag har assisterat vid operationer men jag har aldrig sett stickmärken som det." Karon tillägger: "Jag tror fullt och fast på vad Chuck har berättat. När han kom inrusande den kvällen, var han vit som ett lakan. Jag har aldrig sett honom sådan förut."

Moody avslöjade att underliga saker hade hänt med hans kropp efter kidnappningen. Några få dagar efter händelsen bröt små röda utslag ut från bröstet och ned till knäna.

Doktorn klarade ut det så småningom. Tillfrågad om vad som orsakat detta svarade han: "En jurist på basen sade till mig att inte diskutera det, så jag kan inte säga det." Moody sade att han också hade börjat förlora hår, har periodvis huvudvärk och är mera lättretad. Men fränsett detta ångrar han inte sin upplevelse. "När jag såg farkosten, kände jag mig som Orville Wright skulle ha gjort om han sett en jumbojet. Deras farkost får våra att se föråldrade ut."

Forts sid 22

Karl Beckman i Skövde har skickat oss denna artikel om en märklig händelse i Norge 1973. Han har själv besökt platsen och intervjuat vittnen med flera.

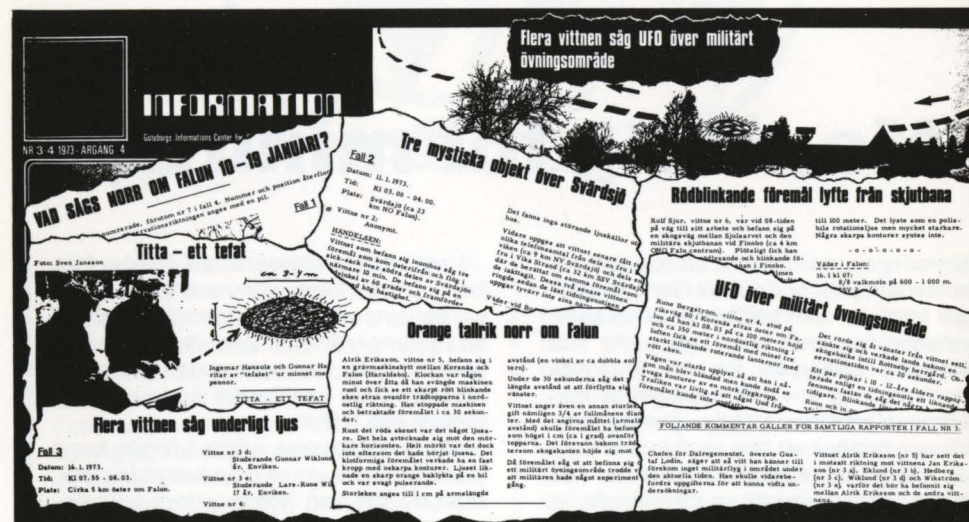
Bilden på det lysande föremålet är tagen i polisens närvaro. Kameran var uppmoterad på stativ och försedd med ett 400 mm teleobjektiv. Exponeringstid 7 sekunder. Det syns tydligt hur föremålet har förflyttat sig.

Vad såg folket i Tönsberg 1973?

Natten till den 11 jan. 1973 vid 23-tiden körde en ung pojke och hans fästmo nedför Trapesveien på Basberg strax utanför Norges äldsta stad, Tönsberg, vid Oslofjorden. Himlen var stjärnklar. Det var nästan vindstilla och ingen dimma. Plötsligt upptäckte paret, som var bland de första att rapportera sina iakttagelser, ett föremål på himlen. Det liknade en stor eldkula. Det lyste starkare än alla stjärnorna tillsammans. Föremålet var cirkel-

format med två lysande, blinkande utbuktningar (utstikkere). Föremålet blinkade i många olika färger på samma gång. Färgskiftningarna kom oregelbundet. Föremålet rörde sig ganska långsamt i riktning mot Esso-raffinaderiet, som ligger på en udde ca 3 km sydost om staden. Över raffinaderiet blev det stående stilla i 3-4 minuter för att sedan med hög fart förflytta sig en bit utöver Oslofjorden. Där stoppade föremålet åter upp och var sedan synligt i flera timmar.

Observera hur väl tidpunkten för den norska observationen i Tönsberg sammanfaller med observationerna i Dalarna som vi tidigare redogjort för i GICOFF-Inf. nr 3-4 1973.

STOR UPPMÄRKSAMHET

— Händelsen tilldrog sig stor uppmärksamhet i staden och dess omgivning. Efter hand samlade sig många vittnen på olika platser inom det aktuella området, berättade journalisten Roar Hansen på tidningen Vestfold i Tönsberg.

— Tillsammans med bl a vår dåvarande fotograf, Jens Petter Gjelseth, numera anställd i Verdens Gang, och en yrkesmilitär, uppsökte jag en lämplig observationsplats strax utanför staden. Militären, som har erfarenhet av raketer och luftförsvaret, fastslog att föremålet inte kunde förväxlas med en helikopter på hög höjd. Inte heller med något annat känt föremål, som brukar uppträda i luftrummet. Någon raket kunde det heller inte vara. Föremålet rörde sig fram och tillbaka flera gånger. Ibland växte föremålet i storlek, så man riktigt hajade till, poängterade Roar Hansen. Om denna storleksföränd-

ring berodde på, att föremålet kom närmare observationsplatsen, eller på ökande ljusstyrka, kunde han inte med säkerhet avgöra. När Hansen frågade militären vad han trodde föremålet kunde vara för något, fick han till svar: — Vet inte, men det är något, som jag aldrig tidigare sett!

FOTOGRAFERADES

Militären är inte ensam om att inte kunna förklara vad hundratals människor såg den natten. På den bild, som pressfotografen tog med en på ett stativ uppmoterad kamera, försedd med ett 400 mm teleobjektiv, och med 7 sekunders exponeringstid, syns tydligt, hur föremålet har förflyttat sig. När bilden togs var även en polistjänsteman från staden närvarande. Den relaterade händelsen bekräftas av polisen i Tönsberg, och vid ett samtal berättade polismannen Kjeldaas:

Forts sid 23

Redigering: B Nilsson

Maxiring för minirön

Forskningen vid världens största proton-accelerator, Super-CERN i Genève, startade i somras och har börjat avsätta intressanta resultat. Men redan nu har planering påbörjats för en gigantisk accelerator att användas i jakten på materiens elementarpartiklar. Vetenskapsmännen hoppas att den skall kunna bygga detta århundrade. Kostnaden har försiktigt beräknats till ca 20 miljarder kr – i dagens penningvärde förstås. Men hur dyr den slutligen blir och om världen egentligen har råd med sådan här forskning (som när det gäller kostnaderna börjar närma sig militära investeringar) beror i stor utsträckning på utvecklingen av superkylda magneter.

Skulle anläggningen byggas med ordinarie järnmagneter som nuvarande Super-CERN, vore det nödvändigt borra en tunnel med en diameter av 50 km! Med supraledare kanske magneteffekten femdubblas och det räcker då med en diameter på 10 km. Super-CERN, som kostat ca 3 miljarder att bygga, har en tunnel med diametern 2,2 km och en rundturslängd av ca 7 km.

Sovjetet håller nu på att konstruera den största anläggning för forskarfysiker som hittills fått klartecken, en protonaccelerator på 2 000 miljarder elektronvolt. Den får en diameter i slingan på 5 km och byggs vid Serpukhov, ett tiotal mil från Moskva. Den väntas bli dubbelt så dyr som CERN.

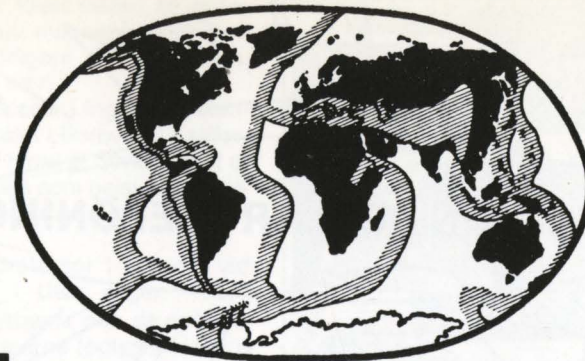
I maj 1976 möttes en rad fysiker från hela världen i Serpukhov och devar eniga om behovet av en verkligt stor forskningsanläggning i världen. Den västeuropeiska delegationen, sex man stark, leddes av professor Guy von Dardel vid Lunds universitet och CERN.

Ansträngningarna gäller i första hand grundforskning, men man kan aldrig utsluta att det kan komma stora teknologiska vinster i släptåg. Den praktiska nyttan av sådan här forskning har aldrig riktigt säkert kunnat avgöras på förhand. Väldigt mycket händer för närvarande inom högenergifysiken efter de senaste årens experimentella upptäckter. En samordnad teori för svaga och elektromagnetiska växelverkan kan komma när som helst och många andra mål hägrar.

Spridningsexperiment under ledning av professor von Dardel har visat på en inre grynig struktur hos protonen som stämmer bra med kvark- eller partonteorin. Men ännu har den spännande uppgiften att "jaga kvarken" inte lyckats – några isolerade kvarkar har ej kunnat påträffas. Det bereder teoretikerna stora bekymmer.

Har ni förresten vägen förbi Genève någon gång och en ledig helg där så passa på att besöka CERN:s laboratorier, som är öppna för allmänheten praktiskt taget varje lördag. Visningarna brukar vara synnerligen uppskattade. ■

Det rör på sig...

Jordbävningsbälten. De streckade linjerna på världskartan visar var väldiga skikt i jordskorpan stöter kanterna mot varandra i sin långsamma eviga rörelse.

Att jordskorpan är långtifrån stabil är allmänt känt, även om vi i Norden (med undantag för Island!) kanske inte tänker så mycket på detta. Men ännu har vi de fruktansvärda jordbävningarna i Kina, Italien och på Mindanao i färskt minne. Tusentals människoliv krävs och städer ödeläggs, kanske inte så mycket till följd av själva skalven som de enorma efterverkningarna, bränder, flodvågor, epidemier, skräck och förtvivlan.

"Sorgligt nog drabbar dessa naturkatastrofer oftast u-länder som redan har det så svårt", skrev en svensk tidning. Kan det vara tillrådligt att driva så med läsarerna – vad tror skribenten egentligen det beror på att det är så ohyggligt svårt att bygga upp stabila, långvariga kulturer i vissa områden? Men tänk på Bangladesh – eftersom det var krig där häromåret, blev också de sedvanliga naturkatastroferna i området uppmärksammas av världspressen vid det tillfället!

Det är inte bara inre krafter i jordklotet som orsakar dessa förändringar, så små för planeten som helhet men så förödande för människan. Jordens inre kärna har en viss tröghet och roterar inte med exakt samma hastighet som ytan. Och världshaven "lyfts upp" av månens dragningskraft – men hur ofta tänker vi på att ebb- och flodfenomenen orsakas mycket mera av att jorden vrider sig under vattenmassorna än av att månen förflyttar sig? Samt att jordens magnetiska poler

ständigt vandrar, oftast långsamt, men då och då tycks de ha tagit jätteskutt! Vad hände då? Hur många kunde hålla sig fast? Mänsklighetens sammanhängande historia blir kanske aldrig äldre än några tusen år åt gången?

Den tyske geofysikern Alfred Wegener kom 1912 med sin uppmärksammade teori om kontinentalförskjutningar, vilken väckte våldsamt motstånd. Men i dag anses dessa idéer av de flesta geologer, geofysiker, vara i stort sett bevisade, även om många lite generat säger att "Wegener hade visserligen inte rätt på det sätt som han trodde, förstås". Vetenskapen heter tektonik eller geotektonik och behandlar problem i samband med rörelser i jordskorpan, t ex veckningar, förkastningar och överskjutningar.

Förenklat uttryckt kan man säga att jordskorpan är uppdelad i sju stora sjöar och i dessas kanter uppstår jordskalven när de pressas samman eller glider mot varandra. Därför är jordbävningar långt vanligare i vissa bälten. Syd- och Mellan-europa, Östasien, Amerikas västkust, västra Afrika och en hel del ögrupper hör till de värst utsatta platserna.

Sveriges berggrund hör till världens äldsta och mest stabila. Den uppfångar och förmedlar alla skakningar mycket tydligt. Seismologiska institutionen i Uppsala är världskänd och kan uppvisa världens längsta serie av oavbrutna mätningar, ända från 1904. Med stor säkerhet

Forts sid 14

EN MILJON DOLLAR I BELÖNING

Tidskriften "Enquirer" lämnar nytt erbjudande till den som bevisar att UFO:s är utomjordiska.

Av Bob Pratt och J.M. Cathart

För positiva bevis som lämnas att UFO:s är utomjordiska och inte naturliga fenomen erbjuder Enquirer nu en summa på EN MILJON DOLLAR.

Den tidigare av Enquirer utlovade summan av 100.000 dollar har nu tiodubblats till detta oerhörda belopp i ett försök att lösa vår tids största vetenskapliga gåta.

Belöningen på en miljon dollar kommer att utbetalas så snart vårt "BlåBand"-utskott ("Blue Ribbon") för oidentifierade flygande objekt, bestående av framtida vetenskapsmän och pedagoger, har enats om att oåterkalleliga bevis erhållits för UFO:s existens och två över hela landet ansedda domare är införstådda med utskottets beslut.

Samtidigt har Enquirer fördubblat den summa som årligen utbetalas för de bästa erhållna UFO-bevisen, även om ett absolut sådant ännu felas. Utskottet utbetalar nu för dylika fall upp till 10 000 dollar.

År 1975 utbetalades 5.000 dollar till sju unga män från staten Arizona, vilka rapporterade en utomordentlig händelse

under vilken en av dem, sedan han träffats av en blå stråle, försvann för att påträffas fem dagar senare i omtöcknat tillstånd men med gott minne av att ha befunnit sig ombord på ett rymdskepp.

Dr. Frank Salisbury, en av medlemmarna i "Blue-Ribbon"-utskottet, säger att "det sannolikt är ett av de mest uppteendeväckande bortrövanden som någonsin ägt rum".

Det märkvärdiga Waltonfallet undersöktes mycket grundligt. Walton, hans mor och bror samt de sex kamraterna testades med lögn-detektor, och deras utsagor befanns utan undantag sanna. De sju fick dela 5000 dollar efter sitt märkvärdiga möte med ett UFO 1975. De sex kamraterna förhöordes och testades noggrant angående sitt påstående att verkligen ha sett ett UFO.

Utskotten sammanträdde den 18 och 19 maj (1976) i Palm Beach, Florida för att bland fem fall utdela högsta priset för det bästa positiva UFO-beviset. Utskottet var av den meningen att inget av fallen förtjänade högsta priset, men de var eniga om en belöning av 5000 dollar för

Waltonfallet. (Här följer sedan en redogörelse över de sju människors möte med UFO:t, varom tidigare har berättats i nr 4 1976, Övers. anm.)

Dr. Harder, professor i ingenjörsvetenskap vid universitetet i Berkeley i Kalifornien säger: "Utan tvivel är bevisen fullt ut lika giltiga som vilka som helst som skulle accepteras vid en amerikansk kriminaldomstol."

Dr Salisbury, professor i botanik vid statsuniversitetet i Utah säger: "Tack vare de många vittnena och de polygrafiska undersökningarna (polygraf=lögn-detektor) med dem, har vi goda grunder att tro att Waltonfallet är en verklighet. Om en person skulle försöka gäcka eller vilseleda lögn-detektorn skulle man inte få ett så starkt intryck, men när så många fasthåller vid samma berättelse under polygraf-testen, då är det mycket verkningsfullt".

En annan medlem av utskottet, Dr R. Leo Sprinkle, professor i psykologi vid universitetet i Wyoming säger: "Bevisen är mycket starka. Det är en beviskraftig observation med hänsyn till antalet ögonvittnen och den polygrafiska undersökning de genomgått".

Belöningen på 5000 dollar fördelades på följande sätt: Walton erhöll 2500 dollar och de andra sex männen som sett UFO:t fick dela på 2500.

När Dr Sprinkle fick höra att Enquirer höjt sitt högsta pris till en miljon dollar sade han: "Jag är begestrad över att Enquirer beslutat sig för att erbjuda en så hög belöning för att försöka lösa UFO-gåtan. Något sådant har aldrig hänt i den vetenskapliga forskningens historia. Jag gläder mig över att få samarbeta med de andra utskottsmedlemmarna i den förhoppningen, att denna belöning kommer att leda till UFO-gåtans slutgiltiga lösning."

Domarna bedömer

De två högt ansedda personer, vilka skall fatta det avgörande beslutet vid utdelningen av det högsta priset på \$1.000.000.- för ett avgörande UFO-bevis är: Tom C.

Travis Walton (längst fram) visar checken på 2.500 dollar. Sex andra som såg händelsen delar på 2.500 dollar. Från vänster till höger, Allen Dalis, Kenneth Peterson, Mike Rogers, Dwayne Smith och John Goulette. Steve Pierce ej närvarande vid utdelningen av checkarna.

Clark, f d domare i USA:s justitieministerium, en av de ansedda auktoriteter som skall ge sitt utlåtande om de bevis som gör anspråk på Enquirers högsta pris. Den andre som tillsammans med Clark i samma funktion skall tjänstgöra som skiljedomare i den högsta instansen är f d appellationsdomaren i staten New York, Francis Bergan.

Dessa två högt ansedda jurister kommer att vara enväldiga domare över priset på en miljon dollar som Enquirer kommer att utbetala till den eller de personer som först kan bevisa att ett oidentifierat flygande föremål är utomjordiskt och inte ett naturligt fenomen. Allt insänt bevismaterial kommer att granskas av våra redaktörer (Enquirers redaktörer. Övers. anm.), såväl också Jim Lorenzen, internationell chef för Aerial Phenomena Research Organization, Inc. (APRO) samt Jack Acuff, ledare för National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP). De fall som har de bästa bevisen kommer att föreläggas "Enquirers" Blue Ribbon-utskott, bestående av högt uppsatta vetenskapsmän och pedagoger. Utskottsmedlemmarna kommer att pröva fallen på det

noggrannaste. När de sedan enhälligt kommit överens om att ifrågasätta UFO icke är något naturligt fenomen utan ett utomjordiskt, kommer de att förorda utbetalning av det högsta priset och vidarebefordra fallet till de två juristerna för deras slutgiltiga avgörande.

När de båda domarna har enats om, att det av "Blue Ribbon"-utskottet rekommenderade högsta priset är korrekt, då kommer Enquirer att till den eller de, som förelägger bevismaterial om UFO:s, överlämna en check på EN MILJON DOLLAR.

Dessutom kommer Enquirer att utbetala årliga priser på upp till \$10.000.—, den dubbla summan mot tidigare, till den vars bevismaterial av utskottet befunnits vara mest vetenskapligt gällande, men dock inte utgör det absoluta UFO-beviset för

att tillerkännas högsta belöning. Om flera personer är inblandade i ett fall, skall utskottet avgöra hur belöningen skall fördelas.

Detta erbjudande gäller hela världen, men får emellertid inte ge anledning till att utlämna några som helst av Förenta Staternas militära hemligheter. Den eller de som tror sig vara i besittning av bevismaterial för UFO:s och vilket anses uppfylla kvalifikationerna för en belöning, ombedes insända detsamma till:

**UFO Reward,
National Enquirer,
Lantana, Fla.
33 462 – USA.**

**Översatt från UFO-Nachrichten nr 240/
241, sept-okt -76 av Åke Nilsson.** ■

Det rör på sig

Forts

skiljer man på mindre naturkatastrofer och kärnvapenprov.

Också i Kina, Japan, Sovjet och USA bedrivs intensiv forskning med registrering som bas, men där arbetar man främst med att få fram säkra prognoser och möjlighet att förutsäga skalv. I Kina har man återupptagit studiet av tusenåriga metoder att uppmärksamma annalkande jordbävningar, som t ex att mäta vattenståndet i vissa brunnar, observera husdjurs reaktioner m m. Det anses vara helt klart att många djur är ytterst känsliga för de annars nästan omärkbara små stötvågor som föregår större skalv. I Kalifornien hoppas man kunna avslöja när San Andreas-förkastningen nästa gång tänker rucka på sig, jämförbart med när San Francisco år 1906 lades i ruiner. Då var det en liten ort, i dag är det en jättestad. Men jordskalv är sällan helt lokala företeelser. Det brådskar med att finna metoder att förutsäga när jordflagornas inbördes rörelser blir så våldsamma att det utlöser katastrofer. ■

Malmö 19 mars!

Reservera lördagen den 19 mars för Riksorg. UFO-Sveriges riksstämma i Malmö Rådhus, med början kl. 14.00. Stillfilm och flera intressanta föredragshållare, bl.a. red. o. författaren Bertil Falk, som tar upp ämnet teleportation och det s.k. Philadelphiaexperimentet.

Huvudtalare blir den internationellt kände prof. i parapsykologi Martin Johnson, som kommer att presentera ett nytt grundläggande metodologiskt och vetenskapsteoretiskt bidrag i UFO-frågan.

Riksstämman avslutas kl. 20.00 efter en två timmars fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att kasta sig in i diskussionerna.

Arrangör:

**Riksorganisationen
UFO-Sveriges Centralgrupp**

Entré 15 kronor

Förköp av biljetter senast den 31 januari på telefon 0221/310 25.

Vad har dom i Lissabon?

— Nu landar dom utan att ens be om tillstånd, muttrade en tekniker förargat för sig själv i kontrolltornet på flygplatsen i Lissabon. Han studerade det omgivande luftrummet i kikare efter att ha hört några underliga uppgifter från ett portugisiskt och ett amerikanskt trafikflygplan. Då fick han se fem ljus närma sig och uppfattade det som jaktflygplan. Samtidigt förklarade dock hans kollega vid radar-skärmen att de tydligt synliga ljuspunkterna inte gav något som helst radareko!

En dag i september 1976 – den ansedda tidningen Diario de Noticias som utkommer i Lissabon uppgav den 23 september att händelsen utspelats under veckan dessförinnan – meddelades att ett trafikflygplan från portugisiska flygbolaget TAP varit nära att kollidera med oidentifierade föremål.

En Boeing 707 på väg till Johannesburg hade just lyft från flygplatsen och var under stigning när ljusen snabbt närmade sig. Planet fördes vid tillfället av flygstyrmannen och denna tvingades till

en kraftig undanmanöver för att undvika kollision. Ljusen vek samtidigt av åt vänster och upplöstes.

Då hade besättningen på ett amerikanskt trafikflygplan under inflygning mot Lissabon observerat samma ljus, ett stort och fyra mindre, och begärt instruktioner från kontrolltornet. Enligt de amerikanska piloterna försvann ljusen åt "europahållet" dvs åt nordost.

Händelsen i september påminner på många sätt om den observation som gjordes på samma plats (Lissabons luftrum) den 26 januari 1974, då besättningen på fyra trafikflygplan samtidigt såg vad de uppfattade som en formationsflygning av ett tiotal UFO:s. Som vi berättade i GICOFF-Information nr 3, 1974, var det med all sannolikhet en satellitkrasch i atmosfären som de iakttog.

Till händelsen nu i september har vi för närvarande ingen förklaring, men efterforskningar pågår. Vi återkommer om det dyker upp något intressant. ■

PROFET ELLER PROFIT?

Italienaren Renuccio Boscolo, en av de många uttolkarna och utläggarna av den berömda franske läkaren och astrologen Nostradamus profetior på vers, hävdar att 1500-talstänkarens spådomar inte bara innehåller uppgifter om rymdfärden till Mars utan också information om sensationella upptäckter som snart skall förändra mänsklighetens öde. Han påstår sig också ha kännedom om att Viking-sonden fotograferat ruinstäder på Mars, den röda planeten. De amerikanska rymdforskarna skall ha blivit så chockade av detta att de beslutat att inte publicera de otroliga fotografierna ...

Det är väl ganska populärt i ufokretsar att tro att myndigheter och forskare undanhåller mycken intressant information, därför att de inte vill uppmuntra "ovettiga" spekulationer om att världen kanske är annorlunda än vad vi i dag vanligen föreställer oss. Men att sådant som upptäckten av ruiner på Mars skulle kunna hållas hemligt så väst länge ... det förefaller inte särskilt trovärdigt. Å andra sidan har väl underligare saker än så hänt – eller hur?

Det händer mera i Italien. 34-årige Antonio de Rosa från Neapel skall i november förklara inför domstol varför de skönheter från planeten Mars, som han lovat skulle landa på Sardinien i januari, inte kom. Åklagaren anser att Rosa utnyttjat folks godtrogenhet när han beskrivit de blonda Mars-kvinnorna med Venus-utseende. ■

Astrologer spår...

Vi kan inte underlåta att berätta lite om vad som rör sig ute i stora världen. Ämnet UFO har börjat fascinera folk till den millda grad att till och med astrologer tar upp förutsägelser om utvecklingen på området i sina försök till framtidsprognoser.

Nu har tio av de mest kända, framstående och offentligt arbetande astrologerna i USA kommit med en rad spådomar om vad som skall hända fram till april/maj 1977 – och minsann dyker inte UFO:s upp på ett par ställen. Och det är inga dåliga grejer på gång!

Bland kommande händelser nämns att den kände undervattensforskaren Jacques Cousteau kommer att hitta det sjunkna Atlantis och att vetenskapsmän i USA har möjligheter att göra vissa föremål osynliga för mänskligt öga (det sistnämnda påstås redan vara möjligt, men lär ska bli offentligt känt först om en tid).

Men så kommer det för UFO-intresserade mest häpnadsväckande: Vetenskapsmän vid NASA i USA får avgörande belägg för att utomjordiska rymdskepp,

UFO:s, många gånger landat på vår grannplanet Mars.

Det blir vidare en helt klar, öppen, avgörande UFO-kontakt! En utomjordisk civilisation kommer att varna jordmänniskorna för att skicka upp raketer i vissa riktningar i rymden. Kontakten med dessa utomjordiska varelser kommer att bli mycket fredlig och vänlig och anvisningarna kommer att ha karaktären av råd till världens inflytelserika politiker.

Det är alltså inte småsaker som väntar inom den närmaste tiden – om man får tro astrologerna. Men de arbetar som sagt yrkesmässigt och sätter nu i högsta grad sin trovärdighet på spel. Vi lägger dessa spådomar på minnet, väntar och ser. Om inget särskilt händer (hur många gånger har inte jordens undergång förutsagts t ex?) så får vi förmoda att astrologerna än en gång misskrediterat sin urgamla lära och gjort bort sig ordentligt!

Men det lär ju vara svårt att sja, i synnerhet om framtiden som någon sagt... ■

UFO:s förföljer raketuppskjutningar

Två Apollo-besättningar var förföljda av UFO:s under månexpeditionerna. Professor James Harder vid Berkeley-universitetet omtalade att Apollo 11 var förföljd halva vägen till månen och att ett UFO förföljde Apollo 12 tre varv runt månen. Harder sa att National Aeronautics and Space Administration hemlighöll UFO-händelserna av rädsla för att det skulle bli panik.

James Harder upptäckte Apollo 11-händelsen medan han lyssnade igenom det inspelade samtalet mellan rymdskeppet och Houston Space Control. Harder sa att Apollo 12-händelsen, som han fortfarande undersöker, upptäcktes av en medlem av rymdteamet som han vägrar namnge. De officiella förklaringarna blev att objektet var delar av raketsteget. Enligt NASA:s instrument kan detta inte vara fallet eftersom objektet höll en så hög hastighet.

Källa: UPI, New York. ■

"ÖVERNATURLIGT"

Det utkommer en hel del böcker som inte direkt behandlar UFO-fenomenet, men som ändå är av stort intresse eftersom närliggande och liknande frågeställningar tas upp. Hur ställer sig vetenskapsmän till sådana företeelser som ideligen uppträder, men inte alls tycks passa ihop med naturvetenskapens vanliga resultat?

"Vetenskap, inte ockultism!" ropas det. Och det låter väl bra? Men tyvärr är varken vetenskap eller ockultism entydiga begrepp. Alla kunskapsområden uppvisar mindre lyckade perioder, när delvis felaktiga föreställningar upphöjts till absoluta sanningar, och när i huvudsak riktiga tankegångar fördömts som vidskepelse. Ibland har filosofiskt för tillfället lämpliga idéer blivit högsta vetenskap (Lysenko m fl), ibland har strikt empiriska erfarenheter blivit hänade (Semmelweis m fl). Men de som läser skollböcker om vetenskapernas historia blir sällan upplysta om dessa fatala missgrepp, man föredrar givetvis att skriva om det positiva de vetenskapliga giganterna utträttade, inte om hur de förföljde kolleger med andra tankegångar och fördröjde många goda idéer.

Vetenskapens historia skall framställas som en fortskridande process, där var och en bidrar med sin lilla bit och allt utvecklas lugnt och jämnt. Men så där går det ju inte alls till i verkligheten. Alla forskningshypoteser måste t ex av "vetenskapens byråkrater" betraktas som obskyra och ockulta tankar – ända till dess de nått så långt i praktisk tillämpning att de bara inte kan negligeras längre: då blir de plötsligt upphöjda till vetenskap! Och tidigare absolut vetenskapliga sanningar – som alltså inte var fullständigt korrekta – sopas diskret undan.

Läs t ex boken *Det "övernaturliga"* och vår världsbild, av Sven Magnusson (Zinckermans förlag, ca-pris 45 kr) som tar upp frågor som reinkarnation, medier, healing och experimentell parapsykologi.

Där framgår tydligt att parapsykologerna är i samma situation som ufologer – det hjälper inte hur mycket vittnesutsagor och "bevis" i form av data, fotografier etc som presteras, det räknas bara inte så länge det antyder existensen av något som "inte förefaller vettigt" för de flesta människor!

Men det är väl känt att forskning pågår och att många unga forskare har den sant vetenskapliga inställningen att "hålla alla möjligheter öppna" och inte på förhand döma ut något bara för att det förefaller orimligt enligt gängse föreställningar. Redan 1965 startade t ex Centret för studiet av kortlivade fenomen, som en avdelning under Smithsonian Institution, USA:s världskända tekniska och vetenskapliga riksmuseum. Personalen är bara några få personer, men de håller kontakt med ca 3 000 högt utbildade vetenskapsmän över praktiskt taget hela jorden. De har presterat mer än 2 200 vetenskapliga rapporter och undersökt och registrerat över tusen märkliga händelser, främst inom geologi, astronomi, biologi och antropologi. I ett kommande nummer av GICOFF-Information hoppas vi kunna berätta mera om alla de spännande händelser dessa forskare fått tillfälle att undersöka. ■

Skrämda hundar, kusliga ljud och kvinna från rymden

Alla är vi ju medvetna om att det händer väldigt mycket "oförklarligt" runtom i världen, inte minst när det gäller UFO:s. Mycket kommer aldrig fram i världspresen och kanske ännu mera behåller folk för sig själva, av rädsla för att bli förlöjlade. Någon enstaka gång kan man få se ett skämtsamt omnämnande i de svenska tidningarna att man har "tefat siktats igen". Men veckotidningarna är inte lika rädda för att ta upp och beskriva riktigt ovanliga och "vetenskapligt osannolika" händelser. Här skall vi göra en mycket kort sammanfattning av vad som 1976 stått att läsa om ett mystiskt område i England och en märklig man i Schweiz.

I Hemmets Journal nr 6 (febr -76) berättas om sällsamma händelser i Clapham-skogen, Worthing, England. Hundar

hade skrämts så att de försvunnit, blivit alldeles rödögda och darrande eller dött på fläcken. Promenerande människor har "lyfts framåt" flera meter av underliga ljud.

Amatörastronomen och ufologen David Stringer är medlem av engelska UFO-sällskapet och har tillsammans med sina kamrater funnit radioaktivitet utöver det normala samt en del underliga magnetiska störningar på platsen. De tror att UFO:s härjar i området.

Kusliga, gälla vibrationer som drabbat folk i Warminster, England, berättas det om i Hemmets Journal nr 29 (juli -76). Juldagen 1964 väcktes folk av rasslande och dunsande ljud på hustaken. Efter sex timmar upphörde det hemska, skärande ljudet. Men i februari 1965 var det färdigt

igen. En flock duvor som drog fram över en skogsdunge föll som stenar ner bland träden, alla döda. Människor fick också känna på vibrationerna. 19-årige lantbruksarbetaren James Longer brydde sig först inte så mycket om summandet. Men snart växte det till ett gällt skri.

– Det var som om helvetets alla djävlar släppts loss, berättade han efteråt. En isvind trummade mot honom, han tvingades på knä. Kroppen mörbultades av våldsamma tryckvågor. Huvudet tycktes sitta i ett skruvstöd. Plötsligt upphörde tortyren, och han vacklade hemåt. Hans föräldrar blev förfärade när de fick se honom. Han fick medicinsk vård för chock.

Djur drabbades särskilt. Åkermöss låg döda på ett fält med svedda pålsar och kropparna perforerade av små hål. Hundar och katter blev sjuka, burfåglar föll döda ner från sina pinnar.

Ljudattacker fortsatte fram till slutet av juni. Flera forskare kom till platsen för att studera fenomenet. De reste därifrån lika mystifierade som de kommit, men inte lika skeptiska mot vad folk kunnat berätta.

Finns det en logisk förklaring? Är det en tillfällighet att Warminster är just den plats i Storbritannien där det största antalet UFO-observationer gjorts de senaste åren? undrar Hemmets Journal.

KONTAKTPERSON

Här är första bilden på en kvinna från rymden! skriver tidningen NU nr 30 (aug -76) och visar ett ganska suddigt foto av ett kvinnoansikte med långa örsnibbar. En f d lastbilschaufför, Eduard Meier, har tagit bilden och en mängd andra. Också några experter från USA:s rymdflygstyrelse NASA och tyske fotografen Helmut Wald vid tidningen Quick har tagit bilder på kontaktplatsen för vidare undersökningar.

– När jag reste till Tinwil i Schweiz trodde jag det var en bluff, säger den tyske

fotografen, som numera är helt övertygad om att det är något mycket ovanligt som han fått tillfälle att fotografera.

Den 18 juni var Wald tillsammans med Meier i en dal några kilometer från byn och fick uppleva det mest fantastiska han varit med om under 20 år i yrket.

Meier själv säger att kvinnan heter Semjase och att hon kommer från planeten Erra i Plejaderna (Oxens tecken). Avståndet dit är ungefär 500 ljusår eller 5050 miljarder kilometer. Folket där ligger före oss i utveckling med 13 000 år. De blir omkring 1 000 år gamla och kan kontrollera tid och rum så att de får fram en "nolltid". Tiden står stilla inne i skeppet under färden, har Semjase sagt.

Vi har från GICOFF:s sida inga kommentarer tills vidare, kan bara hoppas på ytterligare upplysningar från skilda håll. Att höra ljud ur "bara luften" håller förresten på att bli allt vanligare. När den starka sändaren i Nacka togs i bruk, fick en man i melodiradion i sin lösgholm Och några semesterfirare i Bohuslänsommaren 1976 blev helt förskräckta, när de fick höra något som lät som kulsprutesmattor över sina huvuden. Det var oförklarligt, ända tills de fick lyssna på en bandupptagning som en radioamatör hade gjort. Det var samma ljud som den enormt starka störningssändaren i södra Ukraina producerar, ett smatter som fått radioamatörer över hela världen att bli mäktatförbittrade. Ibland kan dessa enorma energieffekter studsas i olika skikt och komma tillbaka – man kan då få höra ljuden utan mottagare! Vi hoppas få tillfälle att återkomma till ovan refererade händelser.

- Tror du att det finns några intelligenta varelser på Jupiters månar?
- Nej!
- Vad tror du finns där då?
- Lika dumma varelser som här!

"Nog bäst att inget säga"

N 14 april 1976

Ärade Herr Veit,

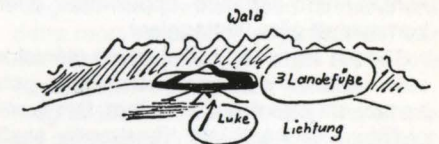
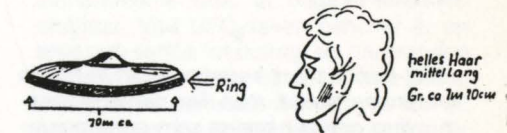
Var snäll kasta inte detta brev genast i papperskorgen. Vad jag har att berätta är så otroligt, att jag själv länge funderade över, om det inte vore bättre att hålla tyst. Av en tillfällighet fick jag tag i ett nummer av Eder tidning, Ufo-Nachrichten. Jag anser att Ni är rätta personen att vända sig till. Jag måste vara mycket försiktig och anholder därför om full diskretion. Kanhända yppar sig ett tillfälle till ett personligt samtal. På grund av mitt yrke är det mycket riskabelt att utlämna min upplevelse till offentligheten. Fallet Greenhaw i USA är för mig tydlig varning.

Det började den 8 augusti 1974 fram emot kl 18. Jag hade patrulltjänst tillsammans med en kollega. Vi satt och pratade om lite av varje. Så med ens fick jag se något ljust i norr strax ovan horisonten. Det flög österut med egendomliga fladdrande rörelser. Jag gjorde min kollega uppmärksam på det. Han trodde emellertid att det var solen som reflekterades från ett flygplan. Trots detta stannade jag bilen.

Föremålet blev nu större och flygningen lugnare. Detskarpa ljuset slocknade och en diskusformad kropp blev synbar. Strax dessförinnan hade jag fotograferat det ljusa föremålet med den i bilen befintliga kameran. Min kamrat skrattade åt mig. Men när nu diskusen var skönjbar, skrek han: "Men Herre Gud, titta, det är ju ett UFO. Sådan som man läser i tidningarna om. Jag trodde det bara fanns sådana hos amerikanarna".

Under tiden fotograferade jag återigen. I mitt upprörda tillstånd var det dock bara tre foton som blev tydliga.

Föremålet stannade nu upp över en stor äng och sänkte sig långsamt ner. Utvändigt var det silveraktigt. Ovanpå var det något som liknade en kupol. Hela kroppen var omgiven av en grönaktig

Vitnesteckning

skimrande ring som roterade. Luften var uppfylld av ett högt surrande ljud. Vi befann oss i en avsidet belägen trakt vid L. Ingen människa syntes till.

"Men den landar ju", ropade min kamrat. Ja, föremålet gick verkligen ner på ängen. Det befann sig nu ungefär tvåhundra meter från vägen. Ringen slutade att rotera men den skimrade fortfarande. Min kamrat och jag vågade inte stiga ur. Vi visste ju inte vad som kunde hända. Vår polisbil var parkerad så att vi inte kunde ses. Till vår förvåning öppnades en lucka under UFO:t och en människoliknande varelse blev synlig. Genom våra kikare kunde vi se att det mest liknade en mansperson. Han kom fram under UFO:t och tycktes inspektera ytterhöljet. Sedan försvann han åter in genom luckan, och kort därpå lyfte föremålet med rasande fart.

Efter ungefär en halvtimme gick min kamrat och jag fram till platsen. Vi såg en brandfläck om 3.40 m i diameter. Jag frågade min kollega vad vi skulle göra. Vi rådgjorde hit och dit, och kom till den

Översättning: Åke Nilsson.

UFO-brev från polismän

(Wiesbaden, Västtyskland) DUIST (Deutsche UFO-Studiengesellschaft) har fått följande ovanliga rapport från två polismän som önskar vara anonyma.

Eftersom UFO-landningar inte tycks vara särskilt vanliga i Västtyskland, måste

händelsen tillmätas stor betydelse. Förutom tre fotografier och iakttagelser genom kikare (tre teckningar) tillkommer som ett starkt indicium brandfläcken på landningsplatsen, varigenom händelsen är tillräckligt objektivt dokumenterad.

slutsatsen att ingenting säga. Vi gjorde heller ingen anmälan.

Av denna orsak ber jag Eder att undvika allt, som kan sätta mig i förbindelse med upplevelsen. Fotografierna överlämnar jag till Eder.

Högaktningsfullt och med fullaste förtroende för Edert arbete.

N.N. och N.N.

★

UFO-Nachrichten kommenterar: Vi måste berömma dessa män för deras sinnesnärvaro och ser brevet som en uppmuntran till deras kolleger, av vilka många kanske haft liknande upplevelser eller kommer att göra iakttagelser.

Sådana fakta får inte sjunka i glömska utan tillföras ufologins handlingar och komma till offentlig kännedom. Det är ett ohållbart tillstånd att tjänstemän skall vara rädda för klander från okunniga överordnade och därför förtiga viktiga händelser. Att upplevelserna kommer i dagen är tvärtom mycket värdefullt.

I det avseendet är franska regeringen och centralen för nationella gendarmen (polisen) i Paris en förebild. (Redaktionen hänvisar till händelser såväl i Frankrike som i USA då polismän betygat sin UFO-upplevelse. Kommentaren är undertecknad K.L. Veit.)

Källa: UFO-Nachrichten maj/juni -76. ■

USA-sergeant...

Forts

Sergeant Arthur Wright, Moodys överordnade vid den bas han är stationerad, sade att han är helt säker på att Moody talar sanning. "Moody har en befattning i flygvapnets "human reliability program, för vilket han har undersökts noga av en psykiater och befunnits fri från alla "olämpliga egenskaper". Moody är en pålitlig, sanningsenlig man", sade sergeant Wright. "Man kan tro honom på hans ord."

Källa: National Enquirer 76.05.11 ■

Västtyska poliser siktade UFO

Natten till lördagen den 12 juni i år var överkonstaplarna Heinz-Werner Nösler och Ulrich Roschlaub ute på en patrullkörning på vägen från Ennepetal till Schweflinghausen. Klockan 01.45, så framgår det av deras rapport till ministeriet för inre angelägenheter i Düsseldorf, observerade de ett hemlighetsfullt "Flygande Tefat".

De rapporterar: "På en höjd av endast 50 meter och på 200 meters avstånd rörde sig ett skarpt lysande eldklot. Diametern rörde sig om 20 m. I tjugo minuter stod det stilla över en liten skog och var omgivet av ett starkt ljus. Från undersi-

dan kom det ut blåvita ljusstrålar, som genomsökte terrängen. Plötsligt flög ljusklotet iväg med oerhörd hastighet."

Poliserna hade per radio begärt förstärkning. När den anlände var föremålet redan borta. En sjukvårdare från "Johanniterhjälpen" kom emellertid i rätt tid för att som tredje vittne se UFO:t. På en anmälan till flyget kom svaret: "Vi har ej fått någon rapport om något obekant flyg vid den angivna tidpunkten."

Källa: Ufo-Nachrichten Juli-Aug. 1976
Översättning: Åke Nilsson. ■

Ny världsbild...

Forts

par generationer sedan. Jag tänker på möjligheten att genom böcker, brev tidsskrifter, radio m.m. sprida kunskap, erfarenheter och idéer. Även om du känner dig ensam, kom ihåg att det finns hundratals, tusentals, kanske miljoner som liksom du känner att maktens, de styrandes, etablissemangets världsbild är fel. Låt inte din omedelbara närhet eller vältalande förståsigpåare lura in dig iden falska bilden av att vi vet allt och att det vi tror oss veta är riktigt.

Den gällande världsbilden har alltid varit felaktig till stora delar och den kommer aldrig att bli riktig och fullständig. Därför – läs, lyssna, tänk efter och känn ordentligt efter innan du tror dig veta hur verkligheten är. Det gäller inom alla områden, och inte minst, vilket tyvärr många tycks tro, läroorna om vår fysiska och vår psykiska omgivning.

Till sist, glöm aldrig att Giordano Bruno och Galileo Galilei hade rätt. Jorden är **inte** universums medelpunkt. ■

Vad såg folket...

Forts

– Det är inte första gången som märkliga föremål uppträder i lufrummet här i distriktet. Jag kommer ihåg en händelse, som ägde rum vid ett tidigare tillfälle. Min kollega Eidsten och jag befann oss under patrullkörning på E 18. Det var kväll och det var stjärnklart. Plötsligt observerade vi båda ett stort lysande föremål, som stod ganska lågt på himlen. Det varvarken månen eller någon stjärna. Föremålet hade en mycket starkt lysande kärna, som var ca fyra gånger så stor som en normal fotboll. Runt kärnan fanns ett mycket stort coronaliknande ljussken. Föremålet, som var synligt en längre tid,

UFO-saken behöver...

Forts

m.m. att här finns en gemensam och enig vilja att forska, informera om och erhålla visshet i denna angelägna fråga. En enig stark organisation måste ju ha större möjligheter att göra sig hörd och att nå sina mål. Med, som det förefaller, ett tilltagande intresse för UFO-frågan, från allmänhetens sida, är dagens situation ohållbar. Vad UFO-saken behöver är en **enig** och seriös forskning. Nu när trenden är fördelaktig, gäller det att ta vara på det och göra en gemensam insats. Ju förr Ni inser vikten av enighet desto bättre för UFO-forskningen.

Jag vet inte i vilken grad Ni diskuterar detta inom respektive organisation, men det förefaller mig helt klart att Ni inte ägnar det tillräckligt stort intresse.

Jag är tillräckligt stor realist för att inse att detta brev inte ensamt ska kunna få till stånd någon direkt ändring, men en aldrig så liten förhoppning om att det innebär en knuff i rätt riktning gör det värt att skriva. Jag väddar till Era uppenbara intressen av en lösning av UFO-gåtan." ■

iakttogs och rapporterades även av andra vittnen.

Beträffande väderleksförhållanden vid Oslofjorden natten mellan den 11–12 jan. 1973 har statsmeteorolog Åsmund Rabbe vid Fornebu Flygplats i Oslo lämnat följande uppgifter:

– Det var för årstiden en vanlig och normal temperatur i luften, svag vind och i övrigt inget onormalt. Allt var till synes normalt, utom att hundratalet människor med egna ögon såg något, som ingen har kunnat förklara. De såg något, som de aldrig tidigare hade sett ... ■

AMERIKARESENÄR I GÖTEBORG

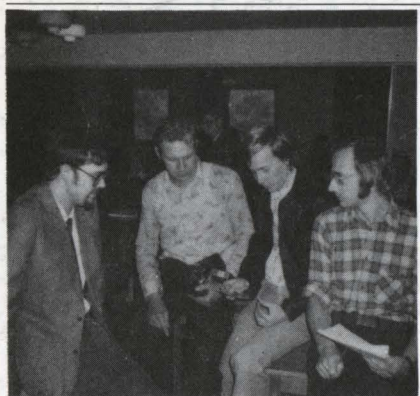
Harald Thuresson

Av Sven-Olof Fredrikson.

Foto: Lasse Svennberg och Bertil Nilsson.

I förra numret nämnde vi att Harald Thuresson från Stockholm skulle komma ner till oss och berätta om sin USA-resa. Vi samlades i Björngårdsvillan den 23 oktober och kunde räkna in ett 35-tal personer, vilket vi tyckte var bra då vi inte annonserat mötet vare sig i GICOFF-Information eller i dagspressen.

Harald berättade bl a om sitt beök hos Ray Stanford i Texas och deras "Project Starlight International" (PSI). Det var en imponerande mängd utrustning som detta projekt hade till sitt förfogande i jakten på UFO-fenomen. Dessutom träffade Harald i Chicago J. Allen Hynek. Denne kommer eventuellt att besöka Sverige nästa år.

Lasse Svennberg (till höger om Harald) redogjorde för de nya rönen kring Skillingarydsfoton. Till höger Lef Nilsson och Sven-Olof Fredriksson.

Jan Teuber, en av deltagarna i samspråk med föredragshållaren.

Efter Haralds reseskildring berättade Lasse Svennberg om en ny undersökning som gjorts av berömda UFO-bilder, tagna på Skillingaryds skjutfält 1971.

Mötet avslutades med en liten diskussion om föreningen och vad vi kanske borde förbättra. Alla idéer är välkomna, så skriv en rad eller två.

Vi skall i kommande nummer redovisa både material om UFO-arbetet i USA och den nya undersökningen angående de vid det här laget världsbekanta Skillingarydsfoton.

Vi kommer säkert också att försöka ordna liknande möten i framtiden men då satsa på en mer långsiktig planering och annonsera, åtminstone i GICOFF-Information. ■